

Riebeeckiana

De Van Riebeeck huizen, de wandelstok van Van Riebeeck en overige persoonlijke bezittingen van Jan van Riebeeck.

door

FRED. OUDSCHANS DENTZ

De Van Riebeeckhuizen

ER bestaan in Nederland twee Van Riebeeckhuizen, een in Culemborg en een in Amsterdam. Hun geschiedenis is als volgt:

Allereerst dan het oudste, dat in Culemborg, de geboorteplaats van Jan van Riebeeck, stichter van de Nederlandsche volksplanting. Hij werd 21 April 1619 geboren als zoon uit het huwelijk van Anthonij van Riebeeck, burger van Culemborg en chirurgijn, achtereenvolgens te Culemborg, te Schiedam en in het regiment van Kolonel Morgan, die 1 Mei 1630 te Pernambuco overleed, en van Elisabeth Govertsdochter, dochter van de Culemborgsche notaris en procureur Govert Anthonisz, kerkmeester, ouderling en scheepsburgemeester. Het is niet bekend in welk huis Jan van Riebeeck werd geboren, wel, dat hij zijn jeugdijaren doorbracht in het huis op de hoek van de Achterstraat en de Binnenmolenstraat. Blijkens de rekeningen van het St. Peters Gasthuis was Jan Thonisz reeds in 1559 eigenaar van dit huis. Deze, speldemaker en pothmaker te Culemborg, was nl. de betovergrootvader van moederszijde van Jan van Riebeeck volgens het Oud-archief van de gemeente Culemborg 1932, Inv. no 1806. Gildeboek van het St. Nicolaas- of Coopluydengilde.

Uit andere bronnen blijkt, dat Jan van Riebeeck's grootvader van moederszijde, Govert Anthonisz, in dit huis heeft gewoond, dat nog voor een groot gedeelte in 1952 in de oude toestand verkeerde en in het midden der 18de eeuw door de laatste leden van Govert Anthonisz' afstammelingen aan de familie van Gaasbeek is verkocht.

Hoe het ook zij, het oude tweeverdiepingshuis kan gerekend worden uit begin 1500 te dagteekenen, en is nauw aan het geslacht Van Riebeeck verbonden geweest.⁽¹⁾

Tijdens de Van Riebeeck feesten in 1952 viel de aandacht op dit huis. De toenmalige Ambassadeur van de Unie in Nederland, Prof. Dr. D. B. Bosman, die eveneens als Dr. E. C. Godée Molsbergen, meende dat Jan van Riebeeck in dit huis geboren was, stelde voor dit huis te koopen en verkreeg daarvoor een optie. Voor de aankoop en restauratie ervan zou een som van f.5,000 gemoeid zijn geweest, maar de optie verviel en de koop ging niet door. Het

(1) Jan van Riebeeck, zijn voor- en nageslacht, 1952, blz. 11, 12, 15 en 309.

bouwvallige huis was reeds eenige jaren tevoren onbewoonbaar verklaard en vreezende, dat het ten slotte in handen van sloopers zou vallen, besloot de gemeenteraad van Culemborg het aan te koopen, te herstellen en een bestemming te geven, waardig aan het geslacht van Riebeeck. In September 1959 kreeg ik van het gemeentebestuur bevestiging hiervan. Naar de Nederlandsche kranten hebben gemeld geschiedde de aankoop voor een bedrag van f.90.000 met nog eenige andere panden. Over de eventuele bestemming en restauratie, waarvoor hoge autoriteiten gehoord moesten worden, is nog geen beslissing genomen.

Op nevensgeplaatste photo ziet men het oude tweeverdiepingshuis, met twee vensters en de ingang aan de voorzijde, twee vensters op de volgende verdieping, waarboven de zolderverdieping met één venster. De boekhandel H. H. Boldingh te Culemborg, noemt het 't „Huis van Jan van Riebeeck's Grootvader”.

Het tweede Van Riebeeckhuis is een oud patriciërshuis op de Keizersgracht 141 te Amsterdam, dat tot 1923 eigendom was van de N.V. Handel Maatschappij Kerkhoff en Cie, en dat in November van dat jaar werd verkocht voor f.48.000 aan de Nederlandsche Zuid-Afrikaansche Stichting „Moederland”, die het ten gebuike aan de Nederlandsch-Zuid-Afrikaansche Vereeniging afstond.

Deze vereeniging, op 12 Mei 1881 gesticht, was waarschijnlijk eerst gevestigd geweest Damrak (1903?), daarna vele jaren Heerengracht 254. Op blz. 12 van het jaarverslag 1923 lezen wij „Tegen het einde van het jaar stonden wij weer voor een verhuizing en wel naar Keizersgracht 141, een verhuizing die wel beslommeringen met zich bracht, maar gaarne werd ondernomen omdat zij ten eerste betekent een vermindering van uitgaven, voor huur en wij ten andere verzekerd zijn, dat wij nu voor langen tijd een tehuis hebben gevonden.”

Als men nu weet dat de heer H. A. D. van de Wall Bake in 1924 penningmeester van de Ned. Z.A. Vereeniging was en dat de heer R. J. W. C. van de Wall Bake, in 1902 lid van de afdeling Amsterdam, oud-directeur van de Ned. Zuid-Afrikaansche Spoorwegmaatschappij, welke maatschappij na den Anglo-Boerenoorlog in 1909 werd geliquideerd, op 3 April 1909 de oprichter was van de vereeniging „Nederlandsch Zuid-Afrikaansche Stichting Moederland”, ook

Van Riebeeckhuis, Keizersgracht 141, Amsterdam; zetel van de Ned. Z.Afr. Vereeniging en de Stichting „Moederland”.

genoemd verkort naar haar beginletters Z.A.S.M., dan springt de band tusschen de N.Z.A.V. en „Moederland”, de machtige financieële motor van de N.Z.A.V. onmiddellijk in het oog.

„Moederland” stelt zich ten doel, zoals wij lezen in Bijblad van 15 Juli 1910, no I, blz. 9, behorende bij het Maandblad Hollandsch Zuid-Afrika van 15 Juli, no I, jaargang 2, — „Het bevorderen van Nederlandsche belangen in buitenslandsche gewesten bij voorkeur in Zuid-Afrika”. Dit is de eenige verklaring welke ik van haar doel kan vinden, dat in den loop der jaren beperkt is gebleven tot Zuid-Afrika. In de jaarverslagen van de N.Z.A.V. is nimmer van de oprichting van Z.A.S.M. II „Moederland” gewag gemaakt of vermeld, dat zij het door haar aangekochte huis, aan de Keizersgracht, ter beschikking van de vereeniging heeft gesteld — wel, in Bijblad Hollandsch Zuid-Afrika van 19 Maart 1919, no 9, blz. 2 (8 — punt 11): Herhaaldelijk is hierboven melding gemaakt van de Vereeniging Zuid-Afrikaansche Stichting Moederland, die in tal van zaken de bovengenoemde Vereeniging (N.Z.A.V.) bij het ten uitvoer brengen van hun plannen geldelijk te hulp komt en in zeer veel gevallen geldelijk gebruik maakt van de Vereeniging Zuid-Afrikaansche Voorschotkas en hare organisatie, om haar werkzaamheden ten bate van het versterken der ethische en materieële banden tusschen Nederland en Zuid-Afrika te verrichten”.

Vanzelf had het pand Keizersgracht 141 geen naam, evenmin als andere huizen die in Nederland dragen, maar bij de feestelijke viering in 1952 van de landing van Jan van Riebeeck voor 300 jaar heeft men wel de wensch doen opkomen OOK in Amsterdam een huis naar hem te noemen, behalve de oude vervallen onbewoonbare woning in zijn geboorteplaats te Culemborg, aangezien Amsterdam de oudste stad was van de historische banden met Zuid-Afrika, die dus de oudste rechten had inzake de actieve betrekking met Zuid-Afrika.

Welk Pand kon beter dat dat op de Keizersgracht 141 deze naam dragen? Deze gelegenheid bood zich ook aan toen de op 2 December 1933 in Amsterdam opgerichte „Stichting tot Bevordering van de Studie van Taal- en Letterkunde, Cultuur en Geschiedenis van Zuid-Afrika”, aan de Universiteit van Amsterdam een Afrikaansche LEERSTOEL oprichtte, welke de eerste maal door Prof. Dr. C. Besselaar, uit Z.A. in het moederland teruggekeerd, werd bezet. Na de eerste wereldoorlog werd Mej. Dr. Elizabeth Conradie haar eerste lectrice, en na haar verscheiden op 27 October 1939 hebben Mevrouw Bax-Botha, Prof. Dr. P. Geyl, Prof. Dr. Jhr. P. J. van Winter en Dr. F. J. du Toit Spies zeer gewaardeerd Afrikaansch onderwijs gegeven. In 1939 richtte de Stichting het Suid-Afrikaanse Instituut op, een stichting van wijlen Dr. Conradie, waarvan de bibliotheek in de Universiteitsbibliotheek, Singel 421 werd gevestigd. EERST IN 1947 KWAM DE NAAMGEVING VAN RIEBEECK-HUIS TOT STAND. Op 30 Mei 1960 was het Instituut dus mondig.

Immers in het jaarverslag van de N.Z.A.V. van 1947 werd de aandacht gevestigd op het verbouwen van het perceel, waarin de kantoren zijn ondergebracht en lezen wij voor de EERSTE maal het woord VAN RIEBEECK-HUIS, het volgend jaar herhaald, toen de bibliotheek van het S.A. Instituut, alvorens

de verbouwing van „ONS GEBOUW” door de overheid was goedgekeurd, al vast naar de Keizersgracht werd overgebracht en de blijvende vestiging van de Afrikaansche leerstoel te Amsterdam verzekerd was. In 1949 verhuisde ook het S.A. Instituut naar het VAN RIEBEECKHUIS, „ONS GEBOUW”, voortaan Van Riebeeckhuis geheeten (blz. I). Hierin had de hoogleeraar, tevens directeur, zijn werkkamer en gaf ook regelmatig een deel van zijn colleges.

In het Van Riebeeckhuis worden ook iedere Maandag bezoekers uit Zuid-Afrika ontvangen, die kunnen deel nemen als gasten aan de „koffietafel”.

Alle nog bestaande afdelingen, fondsen, vereenigingen, stichtingen, commissies die tevens in het perceel zijn gevestigd, worden op blz. 25 van het laatste jaarverslag opgesomd: 1. Studiefonds voor Afrikaansche studenten (opgericht 1884), 2. Vereeniging Zuid-Afrikaansche Voorschotkas (opg. 2 Januari 1903), 3. Stichting tot Bevordering van de Studie van Taal, Letterkunde, Cultuur en Geschiedenis van Z.A. (opg. 1933), 4. Boekencommissie (voorheen geheeten Commissie tot Verspreiding van het Afrikaansche Boek, en Commissie tot Verspreiding van het Nederlandsche Boek), 5. Fonds voor het Hollandsch Onderwijs in Zuid-Afrika (opg. 1890) het z.g. Schoolfonds, en 6. Onderwijscommissie (opg. 1953). Niet meer zijn er gevestigd het Herman Coster fonds (opg. 1901), dat in 1937 met zijn middelen is overgebracht aan het Leidsche Universiteitsfonds. Het Taalfonds (opg. 1896), de Kolonisatie Vereeniging, de Maatschappij tot handhaving van Stambelangen, en het Perskantoor. Het Van Riebeeckhuis is tevens het adres van de Stichting „Moederland”, waarvan de administrateur van de N.Z.A.V., tevens secretaris is, ofschoon deze sedert zijn benoeming in 1955 in het jaarverslag zijn adres als Keizersgracht 559 wordt vermeld. (Is hier sprake van een vergissing?)

Van het Van Riebeeckhuis, waarvan een fraaie afbeelding hiernevens staat, zag ik voor de eerste maal een photo opgenomen in het Gedenkbok 1931, ter gelegenheid van het 50-jarig bestaan (blz. 240) en het siert thans de geheele omslag van het jaarverslag en een miniatuurafbeelding op het jaarverslag 1957.

Ten slotte moge verwezen worden naar een belangwekkend artikel in het Suid-Afrikaans Panorama, Augustus 1959, van de hand van Jonkheer K. E. O. von Bose, de administrateur van de N.Z.A.V. getiteld: Ou Grag-Huis is setel van Bande met Suid-Afrika, waarby is afgedrukt de sierlijke ingang van het Van Riebeeckhuis, welk gebouw „huisves verskeie organisasies wat hul ten doel stel om die bande tussen Suid-Afrika en die stamland te bewaar en te verstewig.” Van „Moederland” wordt geen gewag gemaakt, ofschoon deze stichting de eigenaresse is.

Het is ook te betreuren, dat van die stichting, zoo nauw verbonden met de N.Z.A.V., waarvan dezelfde personen wederzijds bestuurders waren, nimmer een verslag is opgenomen en de gegevens ook niet elders terug te vinden zijn.

De eenige plaats waarin van de oprichting van de „nieuwe vereeniging” (zonder de naam te noemen) gewag wordt gemaakt is de rede van de voorzitter van de Ned. Z.A. Vereeniging, G. A. A. Middelberg, de oud-directeur van de Z.A.S.M., op de jaarvergadering van 22 Mei 1909, waarin wordt gezegd, dat

zij in veele zaken met de N.Z.A.V. zal kunnen en gaarne wil samenwerken, en dat die nieuwe Vereeniging is ontstaan uit de liquidatie van de Ned. Z.A. Spoorweg Maatschappij. Ofschoon niet geheel juist, is deze vermelding een diplomatiek ontwijken van de ware toestand. De liquidatie van de Z.A.S.M. op 3 April 1909, maakte geen voorziening voor de oprichting van de Z.A.S.M. II („Moederland”), was er geen uitvloeisel van, al kan men niet ontkennen, dat wanneer er geen Ned. Z.A. Spoorweg Maatschappij had bestaan, die door de Engelschen in beslag werd genomen bij de verovering van de republieken, er ook geen liquidatie zou hebben plaats gehad!

De band met de N.Z.A.V. springt duidelijk in het oog, wanneer de heer Middelberg zegt, dat het met het oog op de samenwerking vooral was dat een der vooraanstaande leden van de nieuwe vereeniging, de heer Bruchner, werd aangewezen tot lid van het Hoofdbestuur der N.Z.A.V. De heer E. Bruchner was de chef-de-bureau geweest van den directeur van het hoofdkantoor der Z.A.S.M. in Nederland, Van de Wall Bake, de stichter van „Moederland”. Tevens deelde de heer Middelberg mede, in de hoofdbestuursvergadering van 3 Juli 1909 dat hem de middelen ter beschikking waren gesteld voor het uitgeven van een geïllustreerd maandblad voor de leden der N.Z.A.V. en andere belanghebbenden (Z.A. Post 8 Juli 1909, no 27). Die middelen had de vereeniging niet, maar werden verstrekt door „Moederland”.

Voor de verrichte nuttige arbeid van „Moederland” in de loop der jaren wordt verwezen naar mijn artikelen in *Africana Aantekeninge en Nuus*, Vol. 14, nos. 2 en 3 (1960).

* * *

De Wandelstok van Jan van Riebeeck

Vijf jaren na het eindigen van de Anglo-Boerenoorlog, in 1907, vertrok de heer J. C. Avis van het bekende Zaansche geslacht naar Zuid-Afrika en vestigde zich als landbouwer op het Hoogeveld, Transvaal. Hij schreef aan de redactie van *Hollands Zuid-Afrika*⁽²⁾ na een vierjarig verblijf, dat het hem uitstekend ging en hij niet het minste berouw had van zijn emigratie en flinke Hollandsche jongens wil aansporen zijn voorbeeld te volgen. Tijdens zijn verblijf in Transvaal verloofde hij zich met Mej. Pretorius, dochter van de heer Abram Pretorius uit het Heidelbergse district (Transvaal).

Hoe lang hij in Transvaal gebleven is, is niet met zekerheid te zeggen; alleen weten wij, dat hij in 1927 in Nederland aanwezig was en in Amsterdam de firma Zwets en Zeitlinger bezocht, een

Wandestok van Van Riebeeck, ook genoemd Commandostaf van 1658.

(2) *Hollands Zuid-Afrika* Bijblad van 15 April 1911, blz. 6. No. 10, 2de jaargang.

bekende uitgeverszaak en antiquair aan de Keizersgracht 471 en 487, en hun een wandelstok toonde, die aan Van Riebeeck had behoord. Deze stok was van ebbenhout, 95 c.m. lang. Op de vrij groote zilveren knop stonden de initialen V.O.C. (Vereenigde Oostindische Compagnie) dooreengestregeld, en daaronder Jan van Riebeeck 1658”.

Op welke wijze deze historische stok in het bezit van de heer Avis gekomen was tijdens zijn verblijf van ruim 20 jaren in Zuid-Afrika is onbekend. De firma Zwets bood aan deze stok voor hem te verkoopen en als koper vond hij bereid Professor N. W. Posthumus, directeur van het Nederlandsch Economisch — Historisch Archief te Amsterdam, Heerengracht 220.⁽³⁾

Het feit van de door Prof. Posthumus destijds voor de Vereeniging gedane aankoop, bevestigt volgens zijn opvolger, de huidige directeur Prof. Dr. F. I. J. Brugmans zijns inziens voldoende dat de authenticiteit als vastaande kan worden aangenomen.

Prof. Brugmans schreef mij in een brief van 19 Dec. 1951, dat Prof. Posthumus en hij van meening waren dat dit voorwerp beter een plaats zou dienen te krijgen in Zuid-Afrika en, met het oog op de toen aanstaande feestviering van de aankomst van Van Riebeeck 300 jaar geleden, vroeg hij of ik een of meer instellingen in Zuid-Afrika zou kunnen noemen die zich voor deze stok zouden interesseeren en bereid zouden zijn deze van bovengenoemd Archief te koopen. In verband met de Internationale Economische Tentoonstelling van 1929 is van deze stok een photo gemaakt, welke in een aanvullend register op het Memoriaal Boek werd bewaard. Deze photo werd mij ten geschenke gegeven.

Na de ontvangst van Prof. Brugman's verzoek heb ik mij onmiddellijk in verbinding gesteld met den Ambassadeur der Nederlanden, Dr. Jan van den Berg, die daarop een telegram zond aan Prof. Brugmans en optie vroeg voor een maand. Op 5 Februari werd die optie gaarne verleend. De gevraagde prijs was 800 gulden. Deze aangelegenheid is toen ter kennis gebracht van het bestuur der Afdeeling Kaapstad van het Algemeen Nederlands Verbond. De toenmalige voorzitter, de heer Siemeling, interesseerde zich ook zeer voor dit historisch artikel, maar na bespreking in het bestuur en in verband met de hooge prijs, bleek aankoop van de stok onuitvoerbaar en de optie verviel.

Wijlen ons bestuurslid, de Heer W. P. H. Riethoff, heeft in Augustus 1954 de wandelstok nog in het Archief te Amsterdam gezien. Toen was de aankoopprijs nog f.800. Inmiddels onderhandelde het Archief met het Rijksmuseum te Amsterdam, welke haar voor de genoemde prijs heeft aangekocht.⁽⁴⁾ De toenmalige Conservator van het Rijksmuseum, Dr. R. van Luttervelt, schreef in 1956 op verzoek van Dr. Jan Ploeger, die over de „Kommandostaf uit die dae van die V.O.C.” in *Historia*⁽⁵⁾ melding maakte o.a.: „De staf is zeker oud en karakteristiek als commandostaf uit onze koloniale tijd, maar ik durf

(3) Tot mijn spijt kon de firma Zwets en Zettlinger mij geen nadere bijzonderheden verstrekken, aangezien het archief van hun zaak van de jaren 1925 — 1930 door brand is vernield.

(4) Zie 3rde nummer van jaargang 3 van het Bulletin van het Rijksmuseum Amsterdam, 1955, blz. 70. Rubriek: Aanteekeningen Aanwinsten van het Nederlandsche Museum van Geschiedenis.

(5) *Historia*, jaargang 1, no. 2, October 1955: Van stamverwante bodem, door J. Ploeger.

in het geheel niet te beslissen of Jan van Riebeeck hem indertijd gehanteerd kan hebben. Helaas vond ik tot nog toe geen portretten van Kaapsche Gouverneurs, die deze stok hanteren, doch dit bewijst uiteraard niets.”

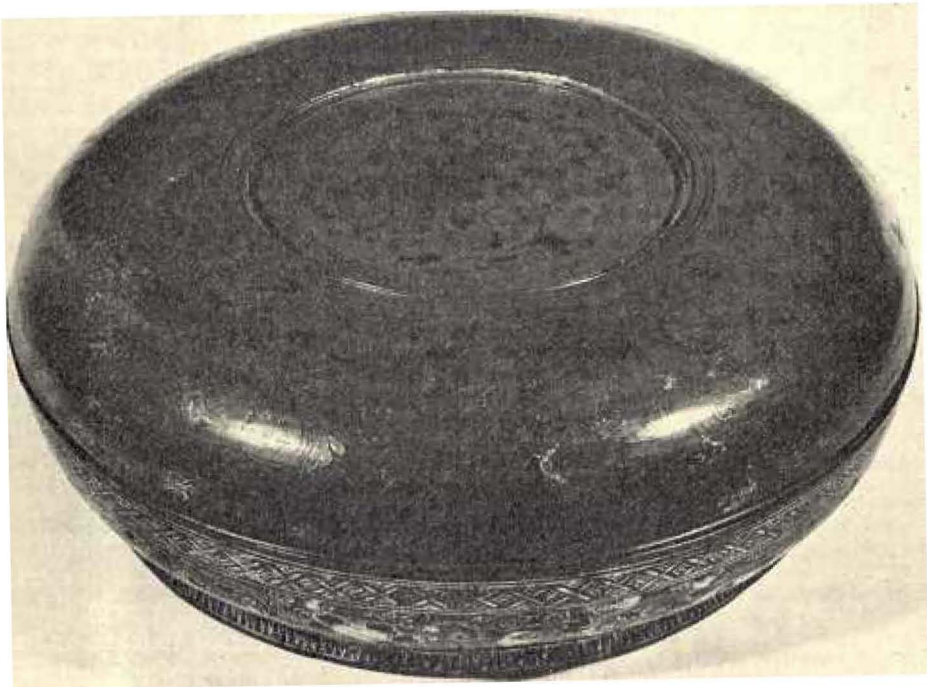
Overige Persoonlijke Bezittingen van Jan van Riebeeck

Ten slotte zijn er nog een paar artikelen in Nederland gevonden, persoonlijke eigendommen, welke aan Van Riebeeck hebben toebehoord en door overerving, na 8 geslachten in het bezit zijn geraakt van Jonkvrouwe Jacoba van Swinderen, wonende te Rijs, de laatste van Swinderen, die op 7 Februari 1958 te Rijs is overleden.

Deze voorwerpen zijn namelijk een gelakte spanen doos⁽⁶⁾ en een gelakte ronde kom (bak). Baron J. L. van Heemstra te Leeuwarden vestigde in 1952 in de Leeuwarder Courant van Zaterdag 22 Maart er de aandacht op hoe deze twee voorwerpen in de provincie Friesland waren terecht gekomen in in het vergeetboek geraakt.

Jan van Riebeeck's dochter, ANTONIA, geb. 6.11.1663, huwde DS. MELCHIOR LEYDEKKER te Batavia. Hun dochter, DIGNA MARIA, geb.

(6) Dosi wat van houtspaanders gemaakt

Spanen doos door Jan van Riebeeck uit Oost-Indië medegebracht (Eigendom van Jhr. L. F. A. G. Van Swinderen, Amsterdam, erfgenaam van Van Riebeeck's bezittingen).

19.9.1687, aldaar, huwde DANIEL BERNARD, zich noemende DANIEL BERNARD GUILLAUME, Gouverneur van Coromandel, die te Utrecht overleed. Uit dit huwelijk werd 10.9.1706 geboren JOHANNA ANTONIA, te Batavia, en zij huwde op 25 Maart 1727 met JOHAN HENDRIK STRICK van LINSCHOTEN, Raad en schepen van Utrecht, bewindvoerder der V.O.I. Compagnie en lid van de Staten-generaal. Hun dochter, JOHANNA ANTONIA op 17 Februari 1733 te Utrecht geboren, trad in het huwelijk met BALTHAZAR CONSTANTIJN VAN LYNDEN, Heer van Lunenburg. Zij waren de ouders van FRANCINA GODARDINA CONSTANTIA, die 31 Augustus 1760 te Utrecht geboren werd en op 9 April 1794 huwde met LAMORIAAL ALBERTUS AEMILIUS RENGERS, grietman van Gaasterland, wonende in Huize Rijs. Thans zijn wij in Friesland aangekomen. Hun dochter CONSTANTIA JOHANNA, barones Rengers te Leeuwarden geboren op 19 Maart 1795, huwde te Balk op 3 Maart 1834 met Jonkheer GERARD REYNIER GERLACIUS VAN SWINDEREN, luitenant ter Zee, grietman van Gaasterland, lid van de 1ste Kamer. Hun zoon Jhr. JAN HENDRIK FRANS KAREL, geboren te Rijs op 5 September 1837, burgemeester van Gaasterland, lid van de Provinciale Staten en der 1ste en 2de Kamer trad in het huwelijk op 19 April 1866 met FREDERIKA CHRISTINA HENRIETTE, barones Taets van Amerongen. Zij waren weer de ouders van Jhr. QUIRINA JACOBA JOHANNA VAN SWINDEREN te Rijs, geboren 12 Juni 1876, die eigenares van de bezittingen van Jan van Riebeeck werd. Zij was de laatste uit het geslacht VAN SWINDEREN, die eerst 7 Februari 1958 ontsliep. Door vooroverlijden van zijn vader en grootvader erfde Jonkheer LOUIS FERDINAND ANTON GERLACIUS VAN SWINDEREN, geboren te 's-Gravenhage op 4 Juli 1938 van zijn oud-tante deze bezittingen in het 9de geslacht. Hij was zo vriendelijk de beide aan Van Riebeeck behoord hebbende zaken in de opgeslagen bezittingen terug te zoeken. Deze worden thans bewaard te zijnen Huize in DEN DOLDER, waar zijn moeder, mevrouw A. C. BUTTER-VAN HEEMSTRA woont.

Het is met geen mogelijkheid na te gaan of die gelakte spanen doos en de gelakte ronde bak geschenken zijn geweest of een noodzakelijk onderdeel van het huisraad van Van Riebeeck. Wel weten wij dat zij practisch in gebruik zijn geweest, dat de nu wat bestoven kleuren van oranje-rood, zwart en goud, mooi zijn om te zien en de versieringen uit Oosterse motieven bestaan, zoals de heer W. T. Veeren, gewezen voorzitter van het Centraal Bureau voor Genealogie te 's-Gravenhage, na onderzoek, heeft kunnen vaststellen.

Ik ben dank verschuldigd aan Jonkvrouwe Baronesse Jacqueline van Heemstra, dochter van wijlen de Gouverneur van Suriname Mr. Baron A. J. A. A. van Heemstra en Jonkheer M. J. van Lennep, gemeente-archivaris te Leeuwarden, die zoo goed zijn geweest de tegenwoordige eigenaar op te sporen, die van de beide voorwerpen photo's heeft doen maken waardoor deze in dit artikel kunnen worden vereeuwigd.